

foranstaltes en ekstra undersøgelse. For det blev ikke nævnt, men det lå ligesom i tonen, at hr. Arne Melchior havde fået opfattelsen af, der var nok noget, som man burde være utryk ved, og fordi det var et stort projekt, så burde man måske nok lave en undersøgelse.

Men jeg hørte ikke, hvad det var, der gav anledning til, at man skulle foranstalte en sådan undersøgelse, og det synes jeg egentlig vi skulle vide.

Jeg synes jo, at når regeringen, som har hele apparatet stillet til sin rådighed, kan stå op gang på gang og sige, at der ingen grund er til ængstelse, hverken hvad angår økonomien eller projektet som sådan, er det jo lidt svært at stille sig op og sige, bare fordi der er nogle aviser og nogle andre medier, der en gang imellem farer ud: Jamen nu er der nok grund til at undersøge det, for det siger de jo at der er.

Vi kan vel vanskeligt tro på andet end det, regeringen meddeler os, og det er, at der ingen grund er til, at man skal foranstalte nye undersøgelser.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg bilder mig ikke ind, at jeg holder gode taler, men jeg bilder mig ind, at de plejer at være ret klare og forståelige. Og jeg kan ikke på et minut gentage, hvad jeg sagde på fem minutter om, hvorfor jeg er nervøs. Men hr. Heiselberg kan jo læse min tale på computeren om en halv time.

Altså COWIconsults tykke rapport med mindst 50 tvivlsspørgsmål, påpegninger af, hvor man er bagud, påpegninger af, at det her har man aldrig lavet før, hvis det ikke er grund nok til at gå til lægen – jeg tillod mig at bruge det billede, hvis hr. Heiselberg forstår det, at har man ondt nogle steder, så bliver man undersøgt. Der er mange, det er ikke bare nogle, men de refererer jo, teknikerne – vi andre kan jo ikke forstå, om der skal være gummihjul eller jernhjul under de vogne dér, vel, hvor meget mulighed har vi for det? Men vi har et højt kompetent organ, som skal tjene Folketinget og/eller regeringen, begge to.

Så er det, vi beder om, nu vi er kommet så mange år frem i forløbet, og der er så megen uro, der er så megen tvivl: Hvorfor så ikke bruge de få penge til at skabe trykthed eller til at få konstateret, hvor lidelsen sidder, og hvordan den bedst muligt og billigst muligt og hurtigst muligt kan kureres?

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg forstår, at hr. Arne Melchior henviser til COWIconsults rapport, og den kan jeg selvfølgelig sætte mig til at læse en ekstra gang.

Men jeg vil spørge hr. Arne Melchior: Dengang hr. Arne Melchior var minister og stod i spidsen for den faste forbindelse over Storebælt, kan hr. Arne Melchior huske, hvor mange rådmænd og rådgivere der dengang kom og fortalte, at nu skulle vi undersøge projektet, for det levede ikke op til det, som man forventede og havde sat i gang?

Dengang troede hr. Arne Melchior – hvad der også var god grund til – at det, som hr. Arne Melchior havde sat i gang, jeg havde nær sagt holdt vand. Det viste sig, at det gjorde det ikke hele tiden, men at det i hvert fald var noget, som man roligt kunne bygge videre på.

Nu her den 14. juni kan vi køre over det, som hr. Arne Melchior har været med til at sætte i gang, og man kunne jo godt sige, at hvis vi havde lyttet efter alle de råd, som vi fik af alle mulige mennesker, var vi aldrig kommet videre.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jovist skulle da også Storebæltprojektet – og Øresundsprojektet for den sags skyld, og alle så store projekter – løbende følges så tæt som overhovedet muligt. Der står faktisk i bemærkningerne til loven om Storebæltsforbindelsen, at konstruktionen i et selvstændigt aktieselskab betyder ikke, at Folketinget skal følge mindre med, end det gør i andre store anlægsopgaver, og det må i princippet også gælde her.

Så mit svar er ja. Selvfølgelig skal man være påpasselig med noget, der er så svært, så nyt, så stort, så anderledes, når der allerede i starten er kommet adskillige forsinkelser. Det ved hr. Heiselberg jo.

Så talte vi om denne COWIconsultrapport, som hr. Heiselberg ville læse igen. Jeg tvivler på, at hr. Heiselberg har læst den hidtil, for jeg tror ikke, han har haft den, så det er ingen bebrejdelse. Men hr. Heiselberg kan låne mit eksemplar, og så er jeg sikker på, at han får gåsehud over det hele, og så bliver jeg glad for at få den igen og få hr. Heiselbergs kommentarer.

Jeg skal understrege til sidst, at dette ikke er et angreb på ministeren. Det er et forsøg på hjælp til ministeren. Og jeg tror, de samme